

Του **Δημήτρη Μητρόπουλου**

Σε συνέντευξη του στο ραδιόφωνο του Real, ο κ. Δραγασάκης, επιβεβαίωσε, για πολλοστή φορά, το αδιέξοδο πλαίσιο της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ και έστειλε μηνύματα προς πολλούς αποδέκτες.

Επανέλαβε τις προειδοποιήσεις προς την αριστερή πλατφόρμα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι συμπαγής απέναντι στις απόψεις για ρήξη με την ευρωζώνη.

Επανέλαβε τις ανιστόρητες θέσεις για σχέδιο Μάρσαλ και για επίλυση του ελληνικού προβλήματος στα πρότυπα της πολιτικής που υιοθετήθηκε μεταπολεμικά για τη Γερμανία.

Επιβεβαίωσε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποδέχεται όλες τις ύβρεις του κατεστημένου της Γερμανίας για «τεμπέληδες Έλληνες». Και ότι η ελληνική κρίση και το πανευρωπαϊκό πείραμα διαχείρισης που γονάτισε την ελληνική κοινωνία, ενώ η Γερμανική άρχουσα τάξη βγήκε κερδισμένη από αυτή τη διαχείριση, έχει κυρίως ενδογενείς αιτίες.

Για άλλη μια φορά περιέγραψε την πολιτική της διαπραγμάτευσης αλλά στην ερώτηση, που έχουν όλοι οι Έλληνες, τι θα κάνει αν ο Σόιμπλε, το eurogroukai η EKT δε δεχτεί τις απαιτήσεις του ΣΥΡΙΖΑ, πολύ απλά δεν απάντησε...

Προσέθεσε όμως και κάτι πραγματικό νέο για την πολιτική γενικά, για την αριστερή πολιτική ειδικότερα. Στις αιτιάσεις ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, καθώς πλησιάζει στην εξουσία, δίνει διαβεβαιώσεις και προσαρμόζεται σε αυτό που ισχυρίζεται ότι θα ανατρέψει, απάντησε:

«Αρνούμαι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει μετατοπίσεις προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση, αυτό το οποίο συμβαίνει όμως, και το τονίζω, άλλο η διακήρυξη ότι θέλουμε μια κοινωνία δικαιοσύνης κι άλλο η πολιτική η εφαρμόσιμη που θα υλοποιεί αυτό το αίτημα».

Πραγματικά καινοτόμα άποψη. Στις διακηρύξεις προς το λαό μιλάμε για κατάργηση των μνημονίων, για ανατροπή της λιτότητας, για ανατροπή του νεοφιλελευθερισμού στην Ευρώπη. Στην «εφαρμόσιμη» πολιτική «για τις επόμενες μέρες, μήνες, χρόνια», όπως αναφέρει ο κ. Δραγασάκης, θα παγιδευτούμε σε μια αδιέξοδη διαπραγμάτευση απέναντι σε μια νεοφιλελεύθερη και Γερμανική Ε.Ε., από τη στιγμή που δεν έχουμε προετοιμάσει το λαϊκό κίνημα για την αναπόφευκτη ρήξη με την ευρωζώνη καταρχήν.

Δικαίωμα του ΣΥΡΙΖΑ να έχει τις απόψεις του. Το πρόβλημα είναι ότι αυτός ο ευτελισμός της πολιτικής ανοίγει το δρόμο σε απολίτικες επιλογές τύπου Ποτάμι. Διαχέει στην κοινωνία τη σύγχυση και την παθητικότητα. Διαχέει το δηλητήριο στο λαό ότι «όλοι ίδιοι είναι» και ότι «όλοι οι πολιτικοί άλλα λένε και άλλα κάνουν τελικά». Κι αν για το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα κάτι τέτοιο ήταν κατανοητό, για την αριστερά θα σημαίνει μια μεγάλη πολιτική ήττα. Μια ήττα αξιών, προσδοκιών, ταυτότητας.

Το Σχέδιο Β, δεν θα συναινέσει σε αυτόν τον ευτελισμό της πολιτικής. Θα προσπαθήσει να μιλήσει συγκεκριμένα, με ειλικρίνεια, για τις ρήξεις και τις τομές που έχουμε ανάγκη, για τα αφηρητικά βήματα που πρέπει να γίνουν, για τις δυσκολίες. Να δώσει πνοή και ελπίδα στο λαό όχι με ψεύτικες και

γενικόλογες διακηρύξεις, αλλά με ένα άμεσο και ρεαλιστικό σχέδιο δι-εξόδου από την κρίση και κοινωνικής αναγέννησης.

sxedio-b.gr